

Ved Udskyfning maa intet nyt Fællesskab indføres enten i Henseende til Eiendom eller Brug (§ 7).

Det er paalagt Rentekammeret at paasee, at Parcellerne ikke uden Nødvendighed udlægges med uhenstigtsmæssige Figurer (§ 12).

Rentekammeret, eller nu Indenrigsministeriet, er bemyndiget til at bevillige Undtagelser fra de givne Regler, forsaavidt uopdyrkede Jordstrækninger paa enkelte Steder maatte gjøre Saadant fornødent (§ 17).

Ligesom Rentekammeret imidlertid ved Kongelig Resolution af 5te Juli 1815 var blevet bemyndiget til at meddele Bevillinger ad mandatum paa Bøndergaardes Nedlægning ved Udskyfning, saaledes har man ogsaa anseet sig bemyndiget til i Henhold til samme Resolution at meddele lignende Bevillinger til Bøndergaardes Udskyfning, uden at en Hovedparcel af befalet Størrelse bliver tilbage, og har saavel Rentekammeret som Indenrigsministeriet, naar Omstændighederne have talt derfor, tilladt, at Parceller bebygges, uagtet deres Liggende ikke udgjorde $1\frac{1}{2}$ Tønde Land til Tælt 24.

Den Amtmanden tidligere overdragne Bemyndigelse til at meddele foreløbig Tilladelse til Udskyfninger er borsfalden (§ 13), men Udskyfninger blive at approbere af Indenrigsministeriet, og intet Skjøde paa udstykede Lødder maa antages til Thinglæsning, med mindre det er forsynet med Amtmandens Paategning om, at Approbation er meddeelt paa Afhændelsen (Forordningen af 25de Juni 1810 § 7), ligesom et Kort over Parcellen i Overeensstemmelse med Placat af 21de April 1848 § 2 skal følge med Skjødet.

Endelig er der givet nærmere Bestemmelser saavel om den Fremgangsmaade, der bliver at

følge ved Parcellernes Skyldsatning efter foregaaende Taxation (Lov af 4de Juli 1850) og Beregning, som angaaende hvad der bliver at iagttage med Hensyn til Matriculens Vedligeholdelse samt Fordeling og Udredelse af Statter og offentlige Byrder m. v.

De ovenanførte Regler ere kun komne til Anvendelse, naar Parceller afhændedes til Eiendom eller Arvefæste, men ikke i de Tilfælde, hvor blot Fæsteoverdragelse fandt Sted, og heller ikke i andre Tilfælde, hvor en Deel af en Eiendom overdroges i Brug paa anden Maade, med mindre Overdragelsen skete paa længere Tid end 50 Aar, da Udskyfningslovgivningen i saa Fald ifølge Placat af 21de April 1847 er kommen til Anvendelse.

Af hvad ovenfor er forklaret fremgaaer, at den ældre Udskyfningslovgivning ikke omfattede Omdeling af Fæstegods, men det stod Gods-eieren frit for ved Fæstelighed eller med vedkommende Fæsteres Samtykke at omdele Jor-derne, som han fandt for godt, naar blot ingen Gaard nedlagdes undtagen i de lovbestemte, i Forordningerne af 25de Marts 1791 og 27de September 1805 § 11 omhandlede Tilfælde. Ved Indførelsen af den i Forordningen af 25de Juni 1810 § 11—14 indeholdte Control ere samtlige Besiddere af Gods, der skal bortfæstes, forpligtede til at lade Hartkorn og Jorder beholde et rigtigt Forhold til hinanden, men det stod Godseierne fremdeles frit for efter egen Overbeviisning om hans Godes Tarv, og naar indtræffende Fæstelighed eller frivillig Forening med en Fæster gav ham den fornødne Raadighed, at forøge eller formindste en Gaards Jordtillæg og i nødtigt Forhold dertil dens Hartkorn, uden at være underkastet anden Indskrænkning end den nysberørte, at ingen Gaard nedlagdes.